

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/574/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115222278
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1115222278.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, vo veci starostlivosti súdu o maloletú U. P., X.. XX.X.XXXX, štátna príslušnosť SR, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny so sídlom Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa rodičov: matky - F. F., Š. J. R., V. L. H. L. X, L., J. L. K. XX, L. zastúpenej JUDr. Bronislavou Pavelkovou PhD. advokátkou so sídlom Dobrovíčová 6, Bratislava a otca - Š. P., Š. J. Č., V. L. F. XX, J., J. L. H. L. X, L., o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.08.2015 č.k. 3P/93/2015-14, jednohlasne (pomero m hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa mení tak, že maloletá U. P., X.. XX.XX.XXXX sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od piatka od 16.00 hod. párneho kalendárneho týždňa do piatka do 16.00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa.

Otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od piatka od 16.00 hod. nepárneho kalendárneho týždňa do piatka do 16.00 hod. nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa.

Miestom odovzdania maloletej bude bydlisko odovzdávajúceho rodiča.

Toto predbežné opatrenie platí do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 26.08.2015 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti matke. Maloletú dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, upravil stretávanie sa otca s maloletou vždy v párný kalendárny týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod. a každú stredu v nepárnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v mieste bydliska matky na K. XX, Y. L., kde maloletú po skončení styku matke odovzdá. Vydaním uznesenia súd začal bez návrhu konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Vyslovil, že predbežné opatrenie je vykonateľné dňom jeho nariadenia a platí až do právoplatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej.

Súd prvého stupňa takto rozhodol, keď s poukazom na charakter predbežného opatrenia dospel k záveru o potrebe dočasnej úpravy pomerov rodičov k maloletej. Pri úvahách, ktoré viedli súd k záveru o potrebe dočasnej úpravy pomerov prihliadol najmä na skutočnosť, že po odchode matky s maloletou zo spoločnej domácnosti zostali vzájomné vzťahy rodičov konfliktné, títo nie sú schopní sa na úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej dohodnúť, v dôsledku čoho vznikajú problémy týkajúce sa odlučovania dieťaťa od druhého rodiča, ktoré nepriaznivo vplývajú na maloletú a vystavujú

ju tak neprimeranej psychickej záťaži, ktorej ďalšie trvanie jednoznačne z pohľadu súdu je v rozpore so záujmami maloletej. Z tohto pohľadu podľa názoru súdu v záujme ochrany práv maloletej je potrebné nastoliť čo i len dočasné jasné pravidlá v starostlivosti o maloletú. Vzhľadom na uvedené, dospel k záveru, že nariadenie predbežného opatrenia, ktorým uložil otcovi maloletej povinnosť odovzdať maloletú matke, dočasne maloletú zveril do starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletou zabezpečí ochranu maloletej pred možným pokračujúcim konfliktom jej rodičov a následkami na jej zdraví a prispeje k stabilizácii jej pomerov do času, kedy budú na základe vykonaného dokazovania za účasti oboch rodičov maloletej, kolízneho opatrovníka, definitívne upravené pomery maloletej vydaním rozhodnutia vo veci výkonu rodičovských práv a povinností. Pokiaľ ide o rozsah úpravy styku otca s maloletou, vychádzal z návrhu matky, nakoľko dospel k záveru, že navrhovaný rozsah úpravy styku vzhľadom na vek dieťaťa a z neho vyplývajúce prirodzené potreby dostatočne umožní otcovi maloletej realizovať jeho rodičovské práva, dostatočne zachová jeho vplyv na výchovu dieťaťa, pričom zdôraznil, že ide o úpravu dočasnú a pokiaľ na základe vykonaného dokazovania súd zistí skutočnosti odôvodňujúce širší rozsah styku otca s maloletou, prípadne inú formu zverenia maloletej do osobnej starostlivosti, zohľadní tieto skutočnosti v rozhodnutí vo veci samej. Vec právne posúdil podľa § 74 ods. 1, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že matka návrh vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nepodala, začal v zmysle § 81 O.s.p. konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Pokiaľ ide o doručovanie predbežného opatrenia, postupoval v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21.3.2013, sp. zn. 6Cdo/93/2013), podľa ktorého platná právna úprava vytvára priestor na to, aby sa ten, komu sa má predbežným opatrením uložiť nejaká povinnosť o nariadenom predbežnom opatrení dozvedel až v okamihu, keď je voči nemu účinné a to z dôvodu, aby nemohol zmať jeho účel. V zmysle uvedeného rozhodol, že predbežné opatrenie bude otcovi maloletej doručené až pri jeho výkone.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletej, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť, maloletú zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od piatku od 16.00 hod. párneho kalendárneho týždňa do piatku do 16.00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa, otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od piatku od 16.00 hod. nepárneho kalendárneho týždňa do piatku do 16.00 hod. nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa s tým, že miestom odovzdania maloletej bude bydlisko odovzdávajúceho rodiča. V prípade, že by sa odvolací súd s odvolacím petítom nestotožnil, navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh matky ako nedôvodný zamietnuť. V prvom rade namietal, že mu nebolo zo strany súdu doručené uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, dozvedel sa o ňom len prostredníctvom matky maloletej. V tejto súvislosti za zmätočné zo strany súdu považoval odôvodnenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia týkajúce sa jeho doručovania, kde súd odkazujúc na konštantnú judikatúru - uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21.03.2013, sp. zn. 6Cdo/93/2013 opatrenie mu bude doručené až pri jeho výkone. Mal za to, že v danom prípade postup súdu prvého stupňa nie je správny, nie sú naň splnené zákonné predpoklady, keďže v prípade tohto konania nejde o konanie podľa § 75a O.s.p. Pokiaľ ide o samotné odôvodnenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia mal za to, že toto s výnimkou všeobecných konštatácií a odkazov na príslušné ust. O.s.p. neobsahuje konkrétne odôvodnenie v čom mal súd za to, že sú dané dôvody na nariadenie predbežného opatrenia. Nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania alebo počas neho predpokladá skutočne vážne ohrozenie maloletého dieťaťa alebo jeho záujmu, čo v danom prípade nebolo preukázané. Samotná skutočnosť, že rodičia sa nevedia dohodnúť o výkone rodičovských práv a povinností, nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko jeho účelom nie je prejudiciálne pre konečnú úpravu pomerov riešiť sporné otázky medzi účastníkmi. Tvrdenia, ktoré uvádzala matka v návrhu ničím nepreukázala, taktiež nepredložila žiadne dôkazy, že by sa nedokázal o maloletú postarať alebo že by jeho starostlivosť maloletej mala spôsobovať nejakú psychickú ujmu. Dôkazom toho, že tvrdenia matky nie sú pravdivé nakoniec dosvedčuje aj medzi nimi ako rodičmi uzavretá dohoda o úprave práv a povinností k maloletej z 04.11.2014 (striedavá osobná starostlivosť), ktorú začali fakticky aj realizovať a to od januára 2014 potom, ako sa matka s maloletou odsťahovala do jej bytu na K. XX, Y. L. a fungovala de facto až do nariadenia predbežného opatrenia. Predmetnú dohodu pripravila sama matka, takže neobstojí tvrdenie matky uvedené v návrhu, že išlo o vynútený model osobnej starostlivosti. V rámci pokusu zachovať partnerský vzťah začali s matkou v marci 2014 navštevovať psychologičku J.. E. F. a v lete 2015 psychologickú poradňu J.. F. P.. Išlo o ich sedenia, maloletá sa ich nezúčastňovala, z ktorého dôvodu odvolávanie sa matky na vyjadrenie J.. P. je čisto účelové. Pokiaľ ide o dovolenku v M. uvedenú v návrhu matky, po ktorej maloletá mala začať odmietat byť sama čo i len v izbe, uviedol, že

dovolenku absolvoval s maloletou v M. bez akýchkoľvek problémov, maloletá si dovolenku vyslovene užívala, z dovolenky pravidelne matke telefonovali. O trávení predmetnej dovolenky, ako aj ďalších spoločne strávených chvíľ s maloletou pripojil k odvolaniu fotografie. Pokiaľ ide o incident z 16.08.2015 opísaný matkou v návrhu, dôrazne namietal nepravdivé a jeho osobu poškodzujúce tvrdenia o údajnom vyhrážaní sa matke zabitím, či tvrdenia o jeho násilníckych sklonoň. Tvrdenia matky v návrhu o tom, že nevie či jej maloletú vráti alebo absurdné, on vzhľadom k tomu, že uzavreli s matkou rodičovskú dohodu sa na rozdiel od matky tuto vždy snažil dodržiavať, pričom matka v čase, keď podávala návrh na nariadenie predbežného opatrenia preukázateľne bola v kontakte s maloletou. Rovnako nevidí dôvod na argumentáciu, že by mal maloletú zobrať do Č. K.. Matka opomenula uviesť, že na území Slovenskej republiky dlhodobo pôsobí, je výlučným spoločníkom dvoch etabovaných obchodných spoločností, ktoré tu majú svoje pomerne rozsiahle a stabilné obchodné aktivity a G. J., ktorá je síce jeho trvalým bydliskom, cestuje takmer výlučne za účelom obchodných aktivít, či návštevy rodiny. Nikdy nespochybnil, že domov maloletej je na území SR, vzhľadom k tomu, že maloletá je tak ako on aj štátnym občanom ČR, nevidel žiaden problém v tom, aby v súlade s rodičovskou dohodou zabezpečil maloletej pas vydaný orgánmi ČR. Zdôraznil, že od doby odkedy nežijú v spoločnej domácnosti sa aktívne podieľa na starostlivosti o maloletú, maloletá vždy bola a je v jeho prítomnosti maximálne spokojná, šťastná a uvoľnená, trávi s ním, aj s rodinou z jeho strany čas rada, počas obdobia jeho starostlivosti sa naučila plávať, bicyklovať, lyžovať, vo voľnom čase jej zabezpečoval pútavý a veku primeraný program a teda aj s poukazom na doterajší model starostlivosti o maloletú má za to, že nebol a nie je daný žiaden relevantný dôvod na to, aby maloletá bola ochudobnená o prítomnosť a intenzívny kontakt s ním ako jedným z rodičov. Pokiaľ ide o podmienky striedavej osobnej starostlivosti, tieto má vytvorené, býva v4-izbovom byte v R. H., kde má maloletá kompletne zariadenú svoju detskú izbu. Maloletá v prostredie u neho dôverne pozná, keďže ide o prostredie, v ktorom vyrastala, taktiež je bez akýchkoľvek problémov schopný zachovať aj kontinuitu materskej školy na Š., Y. L., ktorú maloletá navštevuje, taktiež jej mimoškolských aktivít. Rovnako pozná a je v kontakte aj s ošetrojúcimi lekárkami maloletej. Tým, že manažuje svoje obchodné spoločnosti, má flexibilný pracovný čas, ktorý si vie prispôbiť potrebám starostlivosti o maloletú. Poukazom na uvedené má za to, že v danom prípade sú aktuálne splnené všetky zákonné predpoklady na to, aby maloletá bola predbežným opatrením zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá zabezpečí maloletej naplnenie práva na rovnocenný styk s oboma rodičmi a rodičom rovnakú možnosť pôsobiť na dieťa podľa svojho náboženského a filozofického

Dňa 05.10.2015 zaslal otec odvolaciemu súdu vyjadrenie, v ktorom oznámil, že od 03.09.2015 sa maloletá nachádza v osobnej starostlivosti matky. Od uvedenej doby vníma zvýšenú tendenciu zo strany matky bezdôvodne obmedzovať akýkoľvek jeho kontakt s maloletou, vrátane telefonického. Matka v snahe eliminovať ho ako otca zo života maloletej, vedomá si blízkeho vzťahu medzi ním a maloletou, začala bezdôvodne brániť aj telefonické komunikácie. Mal za to, že uvedené správanie matky je nielenže účelové, ale aj v priamom rozpore so záujmami maloletej, ktorá týmto najviac trpí a nechápe, prečo náhle bez akéhokoľvek zdôvodnenia sa s ním nemôže stretávať. Obrátil sa so žiadosťou o pomoc aj na kolízneho opatrovníka. Na Úrade práce mu navrhli obrátiť sa na psychológa J.. H., s takýmto postupom však nesúhlasila matka, ktorá zaslala J.. H. oznámenie, že nesúhlasí, aby akokoľvek vyšetrovala, diagnostikovala alebo akýmkoľvek spôsobom sa podieľala na psychike maloletej s odôvodnením, že maloletá má už svoju terapeutku J.. F. P. Pokiaľ ide o J.. P., považoval za potrebné zdôrazniť, že túto navštívil on s matkou, pričom on ako otec nemá žiadnu vedomosť o tom, že J.. P. by mala pôsobiť ako terapeutka maloletej. J.. P., na ktorej vyjadrenie sa matka v návrhu na vydanie predbežného opatrenia odvolávala, nebola do podania návrhu, t.j. do 21.08.2015 v kontakte s maloletou, túto žiadnym spôsobom nediagnostikovala. Uvedenú skutočnosť mu potvrdila v rámci osobného stretnutia J.. P. O tom, že matka nezohľadňuje vôbec záujem maloletej svedčí aj jej aktuálna snaha, a to narušiť u maloletej aj sociálne väzby, ktoré si vytvorila v materskej škole a to prestupom do inej materskej školy napriek tomu, že maloletá do škôlky chodí rada, čo potvrdili aj pracovníci materskej školy. K odvolaniu otca sa písomne prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadrila matka maloletej, ktorá navrhla uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Opätovne poukázala na nátlakové konanie zo strany otca, v dôsledku ktorého sa dala vmanévrovať do situácie, ktorá jej nevyhovovala. Uviedla, že maloletá bola niekoľko mesiacov v striedavej osobnej starostlivosti, fyzický stav maloletej sa však zhoršil. Keďže mala záujem situáciu riešiť, vyhľadala odbornú poradňu, do ktorej chodili spolu s otcom a až neefektívnosť stretnutí, nerešpektovanie odporúčaní psychológa otcom a zhoršenie psychického stavu maloletej boli dôvodom, pre ktorý podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Pokiaľ ide o dôkazy otca pripojené k odvolaniu, najmä čestné prehlásenia, tak ich hlavná výpovedná hodnota podľa jej názoru je v tom, ako subjektívne vníma situáciu a manipuluje ju vo svojej

prospech. Navyiac ide o čestné prehlásenia blízkych osôb otca alebo ľudí, ktorí s ním spolu pracujú, resp. sú na ňom finančne závislí. Pokiaľ ide o súčasný stav, u maloletej dochádza k určitej stabilizácii, prestala byť úzkostné napätia, pribrala na váhe, raduje sa z maličkostí, nemá problém s koncentráciou pri riešení úloh rozvíjajúcich fantáziu, priestorovú orientáciu, teší sa na športové aktivity, dokáže sa sama zahrať. Za dôležitú skutočnosť považovala aj to, že sa maloletá prestala báť zostávať sama vo svojej izbe, dokonca prespala sama celú noc vo svojej postieľke. Toho času je dieťa choré, zdržiava sa v Nových Zámkoch u babky, otec chorobu dieťaťa nerešpektuje, dožaduje sa realizácie styku v zmysle predbežného opatrenia. S poukazom na uvedené mala za to, že svojim doterajším správaním osvedčila, že sa chcela s otcom maloletej dohodnúť, chcela dokonca súhlasiť so striedavou starostlivosťou, po roku trvania však nechala striedavú osobnú starostlivosť na maloletej nepriaznivé psychické následky, ktoré najprv otec odmietal akceptovať, následne ich čiastočne pripustil, ale rady psychologičky nedodrжал. Na základe uvedeného považovala za najvhodnejšie v súčasnej situácii dodržať to, na čom sa rodičia v záujme stabilizácie psychického stavu maloletej u psychológa dohodli. K svojmu vyjadreniu priložila správu J.. F. P., poradenského psychológa z 20.09.2015.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

Pokiaľ ide o postup súdu prvého stupňa pri doručovaní uznesenia o nariadení predbežného opatrenia, resp. jeho nedoručenie otcovi maloletej, ako aj dôvod nedoručenia uvedený v odôvodnení rozhodnutia, tento nebol zo strany súdu prvého stupňa správny. Pokiaľ súd prvého stupňa citoval v odôvodnení rozhodnutia uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21.03.2013 sp. zn. 6Cdo/93/2013, v zmysle ktorého pri doručovaní postupoval, treba uviesť, že na danú prejednanú vec (nariadenie predbežného opatrenia súdom prvého stupňa podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) toto rozhodnutie nie je aplikovateľné. Tým, že sa otec následne od matky maloletej o rozhodnutí dozvedel a v zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie, odvolací súd má za to, že došlo k zhojeniu procesného pochybenia súdu prvého stupňa bez potreby, nápravy zo strany odvolacieho súdu. Navyiac, čo vyplýva z obsahu spisu, otcovi bolo dodatočne uznesenie súdu prvého stupňa dňa 11.03.2015 doručené.

Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie, odvolací súd sa stotožnil s výkladom inštitútu predbežného opatrenia súdom prvého stupňa, s úvahami súdu prvého stupňa, ktoré ho viedli k záveru o potrebe dočasnej úpravy pomerov rodičov k maloletej, ako aj so zvýraznením dôrazu na ochranu záujmov maloletej. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa je toho názoru, že za situácie, pokiaľ rodičia od januára 2014 nežijú v spoločnej domácnosti, na starostlivosti o maloletú sa nevedia dohodnúť, ich vzájomné vzťahy sú sytené nevráživosťou, vzájomným obviňovaním sa, s tendenciou prezentovať sa ako najlepší rodič, bude v záujme maloletej stabilizácia jej rodinných pomerov zatiaľ dočasnou úpravou, t.j. formou predbežného opatrenia, keďže práve táto forma rozhodnutia zabezpečuje rýchlu a účinnú ochranu. Odvolací sa však nestotožnil so spôsobom dočasnej úpravy súdom prvého stupňa, keď súd prvého stupňa nariadil otcovi odovzdať maloletú matke, duplicitne rozhodol o dočasnom zverení maloletej do starostlivosti matky a otcovi upravil styk s maloletou. Pokiaľ ide o spôsob rozhodnutia súdu prvého stupňa, treba uviesť, že súd prvého stupňa s poukazom na právnu úpravu inštitútu predbežného opatrenia vychádzal z obsahu návrhu matky a vzhľadom na dôvody v ňom uvedené, uprednostnil ochranu záujmov maloletého dieťaťa, ktorá sa javila ako nevyhnutná. Odvolací súd rozhodujúc

o odvolaní otca s poukazom na obsah odvolania otca a k nemu priložených listinných dôkazov zistil, že matka v návrhu neuviedla podstatnú skutočnosť, a to, že rodičia dňa 04.11.2014 uzavreli dohodu o úprave práv a povinností k maloletej, obsahujúcu podrobnú úpravu jednotlivých zložiek výkonu ich rodičovských práv a povinností, ktorú podpísali u notára. S poukazom na uzavretú dohodu pre potreby rozhodnutia o predbežnom opatrení treba mať za dostatočne osvedčené, že model striedavej osobnej starostlivosti fungoval od doby, kedy rodičia prestali spolu žiť, t.j. od januára 2014, maloletá je na takýto model osobnej starostlivosti zvyknutá, má vybudovaný dobrý vzťah s oboma rodičmi, pozná prostredie, v ktorom rodičia žijú, rovnako rodičia majú vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie riadnej starostlivosti o maloletú. O vzájomnom citovom vzťahu medzi maloletou a otcom svedčia aj fotografie založené otcom v rámci odvolania a to od narodenia maloletej do súčasnosti. Rovnako aj z vyjadrenia Materskej školy Š.N. XX L., rovnako priloženej k odvolaniu otca z 05.09.2015 vyplýva, že maloletá,

ktorá materskú školu navštevuje od 02.09.2014, verbálne neuprednostňovala žiadneho z rodičov, jej správanie voči oboj rodičom bolo rovnaké. Odovzdávanie dieťaťa do materskej školy a preberanie dieťaťa z materskej školy prebiehalo bezproblémovo bez ohľadu na matku alebo otca. Otec maloletej bol iniciatívny, participoval na chode materskej školy, zúčastnil sa rodičovského združenia, vianočnej besiedky, besiedky ku dňu matiek. Z uvedených listinných dôkazov podľa názoru odvolacieho súdu nevyplývajú skutočnosti opísané v návrhu matky, ktoré by zakladali postup zo strany súdu v zmysle návrhu matky, pričom na čo odvolací súd poukazuje je skutočnosť, že v konaní starostlivosti o maloleté dieťa súdy posudzujú vzťahy medzi rodičom a dieťaťom a tieto vyhodnocujú z pohľadu ochrany práv maloletého dieťaťa, neposudzujú vzťahy medzi rodičmi ako partnermi, ktoré sú zrejme v danej veci podľa tvrdení oboch rodičov značne narušené. Posudzujúc záujem maloletého dieťaťa odvolací súd sa zaoberal aj tvrdením matky uvedeným v návrhu o odmietaní maloletej otcom, čo mala matka riešiť cestou psychológa J.. P.. Ide o závažnú skutočnosť, matka však napriek opisu správania sa maloletej v návrhu a tvrdeného doporučenia J.. P. k návrhu žiadnu správu, ktorá by osvedčovala uvedené tvrdenie nepredložila a správu J.. P. z 20.09.2015 založila až v rámci vyjadrenia k odvolaniu otca. Z uvedenej

správy vyplýva, že J.. P. ako odborný psychológ manželskej a predmanželskej poradne riešila nezhody v partnerských vzťahoch rodičov formou individuálnych a párových stretnutí, pričom u rodičov dospela k záveru, že ich vzťah v dôsledku osobnostnej výbavy, rozdielných životných postojov, predstáv a očakávaní sa nachádza v hlboknej kríze, ktorá je živnou pôdou na vznik obáv rodičov z porušovania alebo obmedzenia ich rodičovských práv. Uvedený záver psychológa potvrdzuje aj samotné správanie sa rodičov, ktorí po rozpade partnerského vzťahu sa primárne sústredili na boj o maloletú. Pokiaľ ide o správu J.. P., túto odvolací súd plne akceptoval, pokiaľ ide o jej závery týkajúce sa partnerských vzťahov rodičov. Pokiaľ ide o závery týkajúce sa maloletej, tým, že J.. P. nie je detský psychológ, maloletú nevyšetrila, nebola prítomná pri interakcii otca s maloletou, jej odporúčanie možno hodnotiť len vo všeobecnej rovine, čo znamená, že uvedenú správu nemožno považovať za doklad osvedčujúci tvrdenia matky uvedené v návrhu. Pokiaľ ide o vyjadrenia a čestné prehlásenia predložené zo strany oboch rodičov, na tieto odvolací súd neprihliadal, keďže v štádiu konania nariadenie predbežného opatrenia nemá možnosť overiť si ich pravdivosť, navyše ide o vyjadrenia známych, príbuzných. Pokiaľ ide o tvrdenia rodičov (tvrdenia matky v návrhu a tvrdenia otca v odvolaní) treba uviesť, že tieto sú tak diametrálne odlišné, že v danom štádiu konania nie je možné k nim zaujať objektívne stanovisko, nakoniec nie je to ani účelom predbežného opatrenia. Jednotlivé tvrdenia rodičov bude vyhodnocovať súd prvého stupňa v konaní vo veci samej, t.j. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, ktoré konanie súčasne s nariadením predbežného opatrenia začal ex officio po zistení, že matka návrh vo veci samej nepodala. Po vykonanom dokazovaní v rámci meritórneho rozhodnutia posúdi aj najvhodnejší model starostlivosti o maloletú, rovnako posúdi i osobnostné predpoklady oboch rodičov na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletú.

Zo súčasného stavu má odvolací súd za to, že matka neosvedčila tvrdenia uvedené v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré by preukazovali záujem maloletej na jej zverenie či odovzdanie do starostlivosti matky. Naopak, za situácie otcom predložených listinných dôkazov, najmä uzavretej dohody o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej a

vyjadrenia materskej školy, ktorú maloletá navštevuje, má to, že v záujme maloletej bude naďalej realizovať striedavú osobnú starostlivosť tak ako doposiaľ. Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil. Záverom odvolací súd dodáva, že nevyklučuje možnosť zmeny formy osobnej starostlivosti rodičov o maloletú a to aj do rozhodnutia vo veci samej, ak to bude potrebné v záujme ochrany práv a právom chránených záujmov maloletej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.